

מיצג: מה אפשר לעשות ב-45 דקות?

יש מי שמצייר, מנגן, או מאלתר שירים. אורית חסון ולדר מצאה עצמה כותבת על תערוכתו של טמיר ליכטנברג "שעה אקדמית" בעין הוד ובו בזמן משתתפת פעילה בהקמתה אורית חסון ולדר

"שעה אקדמית" הוא שם היצירה החדשה של טמיר ליכטנברג זוכה פרס ע"ש עודד מסר לאמן צעיר 2009. הש על התייחסותו של האמן לשיעור לימודי ולזמן השרירותי שתוחם שעת הוראה, כמו גם את הקמת המיצב שלו ב המוזיאון.

לקול של גונג נכנס כמו צוות מאומן צוות הפעולה של מבצע האמנות: "שעה אקדמית" - כמניין הדקות בשיעור א צלמים, אמנים, הורים, אחים, בת זוג, מזיזים כמו עובדי במה בתיאטרון תרמילים, כבלים חשמליים, מחשבים ע מערכת תופים מגברים, גיטרות, מקרן ועוד. הפעולה האמנותית וההצבה תחומים בזמן של 45 דקות, כמו גם ה הזה שאני כותבת בזמן ההצבה, טקסט המוגבל לכתיבה של 45 דקות ומכתיב כתיבה אוטומטית.

מרחב התערוכה בעין הוד. השתתפות פעילה (צילום: אורית חסון ולדר)

ליכטנברג הזמין את להקת "אשכרה מתים" לנגן, הזמין משורר לכתוב שירים. אישה מולי יושבת ליד שולחן עם נייד, מול הפרצוף שלי נערם שולחן כתיבה גדול (מסתיר לי את הנוף), הרבה צלמי סטילס, מצלמות וידיאו, ברק כבר תמונות ראשונות אל הקיר, מערכת תופים ונגנים עם גיטרות משמיעים צלילים ראשונים לג'ם ששן ומתחזי

 שלחו להדפסה

אמנות

ערן נזה מצייר בפתיחת תערוכתו של טמיר ליכטנברג צילום: אורית חסון ולדר

לחצו כאן להגדיל הטקסט

חלל דחוס עמוס בפעילות

החלל עצמו קטן ודחוס ומאוכלס ביותר מעשרים אנשים וזה מרגיש צפוף. בחורה מדביקה מעין כוכבים לבנים ל הנדסית משיש שנראית כמו מונומנט מוקטן בית או מצבה לחיזר.

משהי אחרת מורחת דבק על גליונות נייר גדולים ובחור מדביק את הניירות אל הקיר כמעין טפט עם גלים וקפלי כמו משהו שלא יודע להדביק טפטים. בקצה השמאלי של החדר יש פינת יצירה וילדות קטנות שיושבות על דיקט (השייכים לכיתת הרישום בה רושמים רישומים) ומציירות כמו בהפעלה באגף הנוער או ביום יצירה. המוסיקה ב גבוה. את הניירות מדביקים לקיר בטפיחות ותיפופי ידיים לקול המוסיקה.

מולי על שולחן הכתיבה הישן מעץ (שמסתיר לי את שדה הראייה ומאלץ אותי לקום אחת לכמה דקות) יושב רצ המשורר. הוא כותב שיר ומקליד אותו למחשב וזה משודר און-ליין לקיר שממול. אני מצליחה לראות את הטקסט הארץ פה פעור דדם נפל בפח אמר פיספוס, אמר פוס, אמר אופס", וכל מיני מילמולים דאדאיסטים, שחלקם בן משמעות וחלקם צלילים. זה ממשיך ככה: "דדם חשב שהוא גמר אבל הדם עוד חם, חם בדם חם (על אחותך)"

בר פאבר מאשכרע מתים. נותן את הקצב (צילום: אורית חסון ולדר)

כל האירוע במוזיאון הדאדא שולח אותי לאירועי דאדא בקברט וולטיר ולמיצגים ופרפורמנס התחומים בזמן, אל בניגוד למקרים של האמן ויטו אקונצ'י, או מיצגים של ג'וזף בויס, לא מדובר באמן סובל, בדד המקיף את עצמו בריטואלים מתוכננים בקפידה וטקסיות של פעולה כמו "דתית" יש כאטן שיתוף של קבוצה גדולה ושמה. יש ק חברים ומשפחה ומשהו שנראה כמו משימה המזכירה תוכניות, כמו הישרדות או תוכנית ריאליטי משימתית, כן רוצה להיות מלינר".

במקום זוג או בודדים – קהילת חברים ומשפחה. בזמן הקלדת הטקסט. שרה הלהקה טקסט המתפתח בסדרה חשבונית עולה שמילותיו המחאתיות: "אחד-חרא, שתיים-חרא, שלוש-חרא, ארבע-חרא", חוזרות אח"כ עם מש "רוקם רוקם, רוקם" ועוד הגיגים בלתי מפוענחים.

סגידה לדדליין

עכשיו עברתי לחלק הימני של החלל. בחורה, חברתו של האמן, יושבת עם מכונת כתיבה ומקלידה טקסט לקטג שאמור להיות גמור גם הוא תוך 45 דקות. לידה על הרצפה בדים צבעוניים גזורים ומפוזרים ובחור בחולצה עם מודפס תופר לחולצה מילים או סימנים בשחור.

על הקיר מוקרנת שקופית של פרפר מסובב ובחור עם מכחול וצבעים זרחניים מצייר עיגולים על ההקרנה. "הי ו שרה הלהקה שבפינת החדר. הקהל, שכחתי לדווח, לא יכול לעבור את החבל, אשר מגדיר את מרחב האירוע ו טוב טוב בין היוצרים ובין הקהל.

העבודה שתשאיר את חותמה ותוצריה בחלל מאתגרת בריבוי משתתפיה את תפקיד האמן היחידי, זו עבודה ו פעולה שבה האמן משחרר, מוותר על שליטה, מוותר על ידיעה, ועל שלל התהליכים האפרוירים המקדימים את התכנון של היצירה.

המשורר מרחב ישרון. שירי ברקו (צילום: אורית חסון ולדר)

שוב אני מסתכלת על המשורר. הוא מקליד אותיות שמוקרנות על הקיר בלי פשר. אח"כ כותב: "איך קוראים לך"

"הנשימה מוסתת את עצמה, הכוסיות ופקחי החנייה. תננננאנא נא", שרה הלהקה ומקליד המשורר את טקסט כל ההתרחשות נעה בין תוכנית ריאליטי ופעולה אמנותית פרפורמטיבית המציעה את עצמה כמבצע בעל רצינו תהומית. מבצע הנושא מטרה נעלה (הקמת תערוכה מוזיאלית). אך גם טבול במשחקיות דאדאיסטית רנדומלית לקצב, ולמהירות. באותה מידה היה יכול לקרות גם משהו אחר.

מלים מלים, ומשמעות?

לוח עץ עם חמורים ופלטות של דיקט מנוסרות בג'קסור. בינתיים אני קמה להציץ בצד השני. העיגולים על השק הפרפר הפכו לדמות "נחום תקום" שמנמנה מעיגולים. נוספו בינתיים מילים עם חצים על הרצפה בטוש-מרקר שמצביעות על התפקידים. סמיוטיקה עדינה. הן מציינות את שמות האנשים: "אלי עם מכונת כתיבה", "משורר", מצביע על המחשב, "מתופף" ועוד. יש צורות גיאומטריות על הקיר פרושות כמעין מניפה וחוטים ישרים מתוחים מייצרים ציור קיר עם חוטים ונייר.

כרוז מכריז בקול על 12 הדקות שנתרו. המוסיקה משתתקת לשנייה. עוד 12 דקות יגמרו 45 הדקות של העבו בעבודה שבודקת מהו משך, מהי קהילה שמקיפה אמן, בוחנת את חשיבותה ורצינותה של פעולת האמנות. מצ על שליטה, ויתור על החתימה ועל עמדת המחבר, על הפוזה היוקרתית של תצוגה במוזיאון של אמן צעיר הזוכו לטובת בדיקות אינסופיות של המנגנון האמנותי וסדריו.

הפעולה מציעה מדיומים נוספים כמו מוסיקה ושירה ומטשטשת גבולות בין דיסיפלינות אמנותיות, כשהיא מכניס למוזיאון את המופע. אבל זה מופע שמשאיר שאריות. ההפנינג בודק את כל תהליכי היצירה ונדבכיו הסוציולוגי שמקיף את האמן) והכלכליים (האם זו סחורה שעשויה באמת להיות נסחרת)

בלבול מכוון בין זמני העשייה: כשבדרך כלל יש תכנון ורצף קבוע של עניינים: הצבה, צילום לקטלוג, תערוכה, כו התערוכה - כל לוחות הזמנים הללו סביב מעשה היצירה מופרים ומעורערים כמו קלפים שטרפו אותם אחד לפנ זמן זמן הוא זמן.

הקהל עומד על המדרגות ומשקיף מן הקומה השניה. בחורה בבגד ירקרק רוקדת לידי.

בהמתנה לצלול

מכריזים על חמש דקות לסיום. אני מסתכלת על הטקסט הארעי שכתבתי עד כה. שנכתב במיטב המסורת הסוריאליסטית, כתוב און ליין כמו זרם תודעה. הרבה פטפטת. המוסיקה מתגברת. נראה שפסל השיש מוכן, גנ הגיאומטרי מדיקט מורכב לחיה ועומד על תילו. הציור על הקיר - הושלם. יש גם רישומים מכיתת הרישום על ק על הקיר ציורים מפנית היצירה. על הרצפה פסל כסוף משיפודי מתכת.

45 דקות זה אכן זמן קצר. מכריזים על שתי דקות. מתח באויר ויברציות גבוהות. האמן סמוק לחיים. המשורר נ עדיין שירים. עוד רגע קט יוצב אינסטליישן של שאריות האירוע במוזיאון ינקו דאדא לשלושה חודשים. האם זה בציפיות? מה נשאר? הגונג מצלצל צלצל ארוך לסיום. המתח יורד.

"אז איפה פה התערוכה?" שואל משהו בקהל והילדות מפנית היצירה רצות לחפש את שמן ברשימת המשתתפ הקיר.

• **"שעה אקדמית" - טמיר ליכטנברג, זוכה פרס מסר לאמן צעיר 2009 מוזיאון ינקו דאדא, עין הו הקמת התערוכה ב-20 בפברואר, בין השעות 13:30 ל-14:15.**